

K 78/P 27

120000868174

A circular laurel wreath made of two branches of leaves, rendered in a golden-yellow color, framing the central text.

60
ГОДИНИ

А. С. Райков

K 78/P 27

AMERICAN PEOPLE

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868174

A circular wreath made of stylized leaves, likely laurel, framing the central text.

АЛЕКСАНДЪР
РАЙЧЕВ
НА
60 ГОДИНИ

747766

КОМПОЗИТОР НА НАШЕТО ВРЕМЕ

Александър Райчев, погълнат от огромните си задължения на творец, общественик и педагог, някак неусетно достига 60-годишна възраст. Може би поради това, че от най-ранна младост е понесен от буйния поток на непрестанния си творчески стремеж - безспирно да създава музика, той като че ли е преминал край годините, без те да оставят следите си върху него. Макар и достигнал зрялото лято на своя живот Александър Райчев е както винаги млад, бодър, пълен с жизнени сили, ентузиазъм и юношески пориви. Единственото доказателство, че композиторът е навършил 60 години е неговото огромно творчество. За да се създаде такова творчество са необходими освен талант и всеотдайна любов към музиката, още и много десетилетия непрестанен и упорит труд.

Александър Райчев е крупна фигура в съвременната българска музика. Създал е изключително по обем, разнообразие и художествена стойност музикално творчество. Той е композитор с блестящо дарование, със съвременен творчески мироглед и прогресивни убеждения; творец с ярка индивидуалност, виртуозно професионално майсторство и буен темперамент. Богатството на неговата фантазия, оригиналността на музикалната му инвенция и необикновената му ерудиция са се превърнали в неизчерпаем рудник от идеи и творчески замисли. Към тези качества на композитора се добавя и горещата му любов към всичко българско: възхищението му от славното минало и борческото настояще на народа, искрената му привързаност към народната песен и танц, към бита и приказния свят на българина. Застанал здраво върху тези гранитни стожери, Александър Райчев изгражда своята забележителна по артистични достойнства музика: ярко своеобразна, дълбоко национална по дух и съдържание, наситена с хуманистична идеяност и вълнуваща емоционалност, музика, излъчваща кипяща вътрешна енергия, въодушевление, устремност и експресивност.

През дългия си и плодотворен творчески път Александър Райчев е написал огромен брой произведения в почти всички области на музиката, а с някои свои творби поставя началото на нови жанрове в българската музика. Редица негови произведения отдавна вече са намерили своето място в златния фонд на новата българска национална култура. Чрез творчеството си Александър Райчев не само се утвърди като водещ български композитор, но заслужено си спечели име и на изявен съвременен автор в европейската музика. Той из-

дигна родното музикално творчество до нови високи върхове и допринесе решително за утвърждаването на неговия международен авторитет.

"За себе си мога да кажа, - отбелязва Райчев - че като представител на първото, ако може съвсем условно да го наречем, "следдеветосептемврийско поколение композитори", бях от онези музикални творци, които формираха своето професионално развитие и навлязоха в зрелостта си в условията на социалистическото общество". Действително композиторът формира изцяло професионалното си развитие в условията на социалистическото общество, но идейната си закуска получава много по-рано. Две събития в живота на Александър Райчев, още като 11-12-годишно момче, изиграват съдбоносна роля за неговото бъдеще. Първото, което определя попрището му на музикант, датира от 1933 г. Тогава именитият български композитор Панчо Владигеров открива голямото дарование на момчето и го приема за свой ученик. За уроците си при големия композитор, Александър Райчев си спомня: "...Това беше след завръщането на Панчо Владигеров от Германия. Той беше на 34 години, а аз - на 11...". Второто събитие, оказало жизнено значение за бъдещето му, е от 1934 г. То определя ранното формиране на прогресивния му граждански мироглед и идейни убеждения. По този повод композиторът си спомня: "...Имах щастието много млад, през 1934 г., наскоро след Деветнайсетомайския преврат, да постъпя в редовете на РМС. Тогава живеях в квартала зад гарата. И на улица "Охрид" №1, в жилището на нашия другар Кирил Пауновски, се състоя първото събрание на нашата ремсова дружинка...". И така, от тук нататък, професионалното и идеологическото развитие на Александър Райчев вървят паралелно: в първото направление - музиката, той попада под грижите на големия творец и педагог Панчо Владигеров, а във второто - идеологическото, под напътствията на Комунистическата партия.

Тези две събития в живота на бъдещия композитор не са породени от сляпата случайност, от каприза на съдбата. Те имат своите първопричини и са плод на закономерни явления. Роден на 11 април 1922 г. в Лом - още от най-ранно детство Александър Райчев живее обкръжен от музикална атмосфера и сред хора с прогресивни убеждения, предимно работници и занаятчии - сериозна предпоставка за неговото целенасочено възпитание. Първите кълнове и в двете насоки възникват в семейството му, тъй като те са здраво вплетени в неговия ежедневен бит. След преместването на семейството на Райчеви през 1930 г. от Лом в София, средата, в която расте

Александър Райчев - големият работнически квартал на София, допринася още по-силно за оформянето на прогресивните му убеждения. Като гимназист той се проявява като активен член на РМС, а като войник - се включва в съпротивителното движение.

Александър Райчев има щастливата участ да започне сериозната си музикална подготовка във времето на най-големия подем в българското музикално творчество от преди Девети септември 1944 г. Тогава творят най-ярките представители на нашата музикална класика - Панчо Владигеров, Петко Стайнов, Веселин Стоянов, Любомир Пипков, Филип Кутев. Социално-историческите фактори отредиха именно на тези композитори да определят чрез творчеството си развоя и бъдещето на българската музика. Макар в условията на безчинстващия вече в нашата страна фашизъм, те успяха да създадат истински национално, реалистично и хуманистично творчество. В тяхната музика се чувствуват ясно определени прогресивни тенденции, а често се появяват и произведения с бликаща комунистическа идейност. Тези композитори-класици бяха в разгара на творческата си зрелост, когато у нас победи социалистическата революция от 1944 г. и те не само я посрещнаха възторжено, но и я възпяха в прекрасни и вдъхновени произведения. Александър Райчев, заедно с колегите си от "следдеветосептемврийското поколение", имаше завидната съдба да стане приемник и продължител на тяхното дело. Опирайки се в творчеството си на създадената от предшествениците му здрава основа, той съумя да разшири, обогати и обнови най-добрите и най-прогресивните традиции на българската национална музикална школа.

Идейно-естетическите възгледи на Александър Райчев с течение на годините стават все по-избистрени и по-машабни. Диапазонът на творческите му интереси - все по-широк, като в зрителното му поле попадат още по-значими обществени и по-задълбочени морално-етични проблеми, които намират отражение в произведенията му. За развитието на този процес в творческия път на Райчев, естествено, изиграва решителна роля априлското обновление, довело до пълното освобождаване на талантите от сковаващите вериги на догматизма. Априлският свеж повей на партията гласна развитието на музиката и на цялата българска култура с бързи крачки напред. В творчеството на Александър Райчев като в огледало са отразени всички етапи от развитието на българската музика през годините на социалистическото строителство - от произведенията, възпяващи възторжената радост на народа от извоюваната с кръв и страдания свобода, през ентузиазма на патрио-

тичните настроения и битката за мир и щастливо бъдеще, до новите жизнени и нравствени въпроси на съвременното общество.

Наред с онези по-нови и по-свежи чувства, характерни за музиката ни от първите следреволюционни години, които оказваха пряко и целенасочено въздействие върху най-широките слушателски кръгове, в музикалното творчество започнаха да навлизат и по-дълбоки хуманистично-философски проблеми, породени от новия живот на съвременния човек. Това естествено доведе до изменения в музикалния език на Александър Райчев, до усложняване на композиционно-техническите изразни средства, до разширяване на естетико-стиловите тенденции. В различните етапи на неговия творчески път могат да се разграничат чертите на класически народностно-патриотични, романтико-импресионистични и експресионистично-конструктивистични тенденции. Но заедно с това винаги и неизменно се чувствава ярката индивидуалност на твореца и българската му националност. И което е от най-голяма важност: музиката на Александър Райчев, независимо от какъв жанр е, към коя възрастова група е адресирана, каква е нейната тематика - е отражение на съвременната действителност. Това важи и за произведенията му на исторически сюжети, тъй като те са пресъздадени през погледа и чувствителността на съвременния човек. "Съвременният сюжет и изразните средства на днешния ден не са достатъчни, за да стане едно произведение съременно - подчертава Райчев. - То трябва да носи у себе си духа на съвременността."

За композитора един от най-важните творчески проблеми е във всяко негово произведение най-вярно, точно и убедително да бъде изобразена художествената му идея. За да обрисова вътрешното съдържание Райчев използва всякакви изразни средства, включително и най-авангардните, стига те да са в услуга на идейния замисъл. Композиторът не робува на никое от съвременните течения в музиката. За него композиционната техника е само средство за изразяване на идейни концепции. Крайно възискателен към себе си, Александър Райчев не допуска и в най-малките си произведения каквато и да е баналност или тривиалност.

Творческият процес у Александър Райчев е бърз, напрегнат, спонтанен. Това важи преди всичко за малките форми. Крупните си произведения той обмисля дълго, някои от тях в продължение на няколко години, и когато такава творба напълно узрее в съзнанието му, той пристъпва към нейното написване. По този повод композиторът казва: "...Някои

хора все още смятат, че композиторът е безгрижно пееща птичка, която сътворява музика, изливаща се така, просто от душата. Това е абсолютно невярно и аз възразявам срещу всяка подобна мисъл! Българският композитор не е само творец на музикални произведения. Той е и мислител, и философ, който чрез музиката си пресъздава своите творчески намерения, вътрешни вълнения и идеи. Тъкмо мисловният процес и рационалното начало са свързани дълбоко с творческите импулси. Не! Чисто изкуство няма! Истинското изкуство винаги е продиктувано от живота, от действителността..."

Творческият портфейл на Александър Райчев включва толкова много произведения от всички области на музиката, че техният точен брой твърде трудно би могъл да бъде установен. Това са музикално-сценични творби - опери, балети, оперети, мюзикъли, детски оперетки, радиооперетки, симфонични произведения - симфонии, симфонични пиеси, концерти, вокално-инструментални платна - оратории, кантати, инструментални пиеси, камерна музика, сценична музика, филмова музика, над 500 песни - хорови, масови, солови, естрадни и стотици детски. Голяма част от тези творби бележат върхове в нашата музика, други са станали толкова популярни, че дори изпгляняващите ги не знаят, че са от Райчев. Музиката на композитора в значителна част е стигнала до истинския си потребител - българския народ. Други негови съчинения отдавна вече са си извоювали международна известност и звучат по много концертни подиуми и сцени и се излъчват в ефира от различни радиостанции по света.

В произведенията си Александър Райчев обрисова разнообразни мисли и идеи, влага различни чувства и настроения - детската безгрижна радост и искреност, буйното веселие и бодрост, нежната лирика и героичност, силните драматични стълкновения и дълбоката трагедийност. Много често в силно драматичните му произведения се достига до трагедийност, но винаги в музиката се таи и непоколебимата вяра в щастието. У композитора чувството към драматичните конфликти като че ли е вродено, но заедно със стремежа в борбата срещу тъмните сили да победи радостта и светлината. За тази своя склонност композиторът отбелязва: "...Още когато започнах да пиша, усещах склонност към силно драматичните теми... Героичното, драматичното и трагичното начало естествено намериха място в редица мои произведения, като се почне от Първата ми симфония-кантата "Той не умира" и се стигне до последната ми опера "Хан Аспарух"."

Сред музикално-сценичните му произведения се открояват: първата негова опера "Мост" /по текст на Вл. Башев/

със сюжет от съпротивителното движение у нас през годините на войната; "Тревога" /либрето Орлин Орлинов/ по едноименната драма на Орлин Василев; посветената на 1300-годишнината от образуването на българската държава опера "Хан Аспарух" /либрето Н. Гунов/, както и създаването на първата българска радиоопера "Вашето присъствие" /либрето Вл. Башев/. Тук трябва да се споменат и оперетата "Славейт на Орхидея" /П. Панчев и Вл. Башев/, мюзикълът "Ало, Фотев", детските оперетки "Пиф, Паф, Пуф", "Русалка", "Смях и сълзи", "Червената връзка", радиооперетките и други. Райчев е автор и на две изключително ценни музикално-сценични произведения - балетите "Хайдушка песен" и "Изворът на белоногата". "Хайдушка песен" е създаден по мотиви на Ботевата балада "Хайдути", представен за пръв път през 1953 г. в София и издържал стотици представления у нас и зад граница от български и чужди театри. "Хайдушка песен" е първият балет в българската музика, създаден след Деветосептемврийската революция и тласнал развитието на жанра напред. За тази си творба композиторът е удостоен с Димитровска награда. Вторият балет, написан приблизително четвърт век по-късно - "Изворът на белоногата", е по сюжет на едноименната поема на П. Р. Славейков. С високата си стойност той представлява нов сериозен принос в българската музика.

Александър Райчев е преди всичко композитор-симфоник. Написал е голям брой симфонични произведения, сред които следва да се посочат: Симфония-кантата № 1 - "Той не умира" за хор и оркестър, създадена през 1949 г. по време на неговата специализация в Будапеща от 27-годишния тогава композитор. Това произведение върху стиховете на баладата "Хаджи Димитър" от Христо Ботев притежава огромна действена сила и отдавна вече е влязло в златния фонд на българската съвременна музика. Втората симфония - "Новият Прометей", е едно от най-често изпълняваните произведения на композитора у нас и в чужбина. В основата на тази симфония е залегнала високохуманната идея за "борбата и саможертвата на човека за доброто и щастието на хората" - идея, която композиторът влага и в други свои творби: в балета "Изворът на белоногата", в операта "Хан Аспарух". В един отзив след изпълнението на Втората симфония в Берлин се изтъква: "...Тази симфония представлява монументален паметник, издигнат от Александър Райчев в чест на Прометей на нашето време...". Силна и увличаща е музиката на Третата симфония "Устреми", на двучастната Четвърта симфония за струнен оркестър, на камерната Пета симфония, като всяка от тях носи различно идейно-емоционално съдържание и

сила на въздействие. От симфоничните пиеси е необходимо да се споменат увертюрите "Светъл ден", "Сияйна зора", "Фестивална", "Академична", Симфоничните моменти "Лайпциг 33", Симфоничният възпев "Ленински поколения", всички написани по повод на различни бележити годишнини, в чест на именити личности и посветени на големи събития. Райчев е написал още и две концертни произведения: Концерт за пиано и оркестър /1947/, за съжаление загубен, и превъзходната Соната-поема за цигулка и оркестър /1956/. Едно от последните големи симфонични произведения на композитора е блестящият Концерт за оркестър /1979/, написан специално за 50-годишния юбилей на Софийската филхармония и изпълнен за първи път на тържествения концерт. Критиката у нас и в чужбина дава най-високи и ласкави оценки за тази творба, като я окачествява с най-големи суперлативи - "брилянтно произведение, демонстриращо забележителните качества и талант на композитора", "произведение, в което е вложена буйната фантазия на твореца", "излъчващо спонтанно стихийна сила".

Освен Симфония-кантата "Той не умира", Райчев е създал и други големи вокално-инструментални творби: ораториите "Дружба" /Пант. Матеев/, "Димитров е жив", "Октомври 50" /М. Любомирова/, "България - бяла, зелена, червена" /Д. Методиев/, "Септемврийски реквием" и други. По случай 100-годишнината на Георги Димитров композиторът е създал две нови кантати.

Не е възможно да се изредят всички творби, създадени от Александър Райчев. Те обхващат камерно-инструменталните жанрове и преди всичко песенните. От началото на творческия си път до днес композиторът е обърнат с лице към песента. В едно свое изказване той споделя мисълта: "Песента е фронт! Фронт, на който българските композитори трябва да воюват за изковаване щастieto на социалистическата ни родина". И действително много негови песни изпълняват мобилизиращи и възпитаващи задачи. Например вдъхновената песен за републиката "Велико име" призивната песен "Гласът на партията", великолепият "Марш на септемврийчетата" /"Пейте в светлата родина"/, "Партизани" и много други. А детските му песни представляват истинска радост за най-малките граждани. Някои от тях, като "Тихо се сипе белият сняг", имат популярността на народна песен.

В едно свое изказване Александър Райчев изтъква: "...Желая да създавам нови произведения, които да отразяват нашето велико време и да работя за разцвета на българската социалистическа култура". Това не са само думи и пожела-

ния. В това се уверява всеки, който хвърли дори и бегъл поглед на наименованията на неговите творби. Те са отражение на всички общественно-политически събития у нас през последните десетилетия. Те ни убеждават, че най-важното за композитора е идейната насоченост, най-достойното за всеки творец е върнатата му служба на народа и на българската социалистическа култура. Обаче Александър Райчев не смята, че ще изпълни дълга си към социалистическата си родина, само като създава музика. Той вижда задълженията си в много по-широк аспект и затова отделя много време и за музикално-обществена дейност, за културно-политическа и педагогическа работа. Александър Райчев е заемал отговорни постове в ръководството на музикалния живот и в управлението на културата. В продължение на три десетилетия той е член на ръководството на Съюза на българските композитори, като секретар, зам.-председател и председател, бил е заместник-председател на Комитета за култура, професор е по хармония и композиция в Консерваторията, ръководител на катедра и дълги години неин ректор, член е на ръководствата на редица обществени организации, народен представител в 6, 7 и 8 Народно събрание. Композиторът е участвувал като председател на организационни комитети, член на международни журита във фестивали и конкурси, член на редакционни колегии на вестници и списания, писал е много статии по важни музикални въпроси, изнасял е множество доклади, автор е на учебници за Консерваторията. За своите големи заслуги Александър Райчев е удостояван многократно с най-високите правителствени награди и отличия. Той е два пъти лауреат на Димитровска награда, носител е на почетното звание "народен артист", както и на редица ордени и медали.

ЛЮБОМИР САГАЕВ

Заслужил деятел на изкуството

н.а. проф. Александър Райчев открива прегледа
"Нова българска музика '82"

Авторски концерт на н.а. проф. Александър Райчев в Берлин

Из балета "Изворът на белоногата"

Из балета "Хайдушка песен"

Из операта "Хан Аспарух"

Из операта "Хан Аспарух"

Из операта "Тревога"

Център за пропаганда, информация и печат
при Комитета за култура
София 1000,
ул. "Васил Левски" 1-А

Главен редактор Димитър Градев
Отговорен редактор Нася Кралевска
Редактор-консултант Леа Зидарова
Коректор Лидия Михайлова

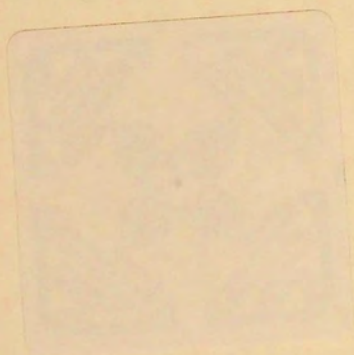
Тираж 1500

Формат 1/16-70/100

Дадено за печат-29.III.82 г.

Излезло от печат-12.IV.82 г.

60

АЛЕКСАНДЪР РАИЧЕВ
Alexandre Raichev

Andante

De Sinfonia Nr. 2 "El nuevo Prometeo"

JUS
AUTOR

JUSAUTOR
AGENCIA DE
DERECHOS DEL AUTOR
Calle Levski 7
Sofia Bulgaria
tlf. 87-37-40

ALEXANDER
RAICHEV

Born in Lom in 1922.

He graduated from the Bulgarian State Conservatoire in 1947, having studied composition under Professor Pancho Vladigerov. In 1949-1950 he specialized in composition at the Ferenc Liszt Musical Conservatoire in Budapest, where he studied composition under János Viski and Zoltan Kodály and conducting under János Ferencsik.

He became Associate Professor of Harmony and Composition in 1951 and Professor in the same subjects in 1962, while from 1970 to 1978 he was Rector of the Bulgarian State Conservatoire.

He has been President of the Union of Bulgarian Composers since 1980.

He is a People's Artist of Bulgaria, a Hero of Socialist Labour, a Dimitrov Prize Laureate and has been awarded the National Peace Prize of the Committee in Defence of Peace. His works have been performed in the USSR, Czechoslovakia, Poland, Hungary, the GDR, Cuba, Romania, France, Italy, Luxembourg, Mexico and Japan.

OBRAS ESCOGIDAS

MUSICALES Y DRAMATICAS

"Canción de los guerrilleros", ballet, libreto de A. Jadzhiirístov, según el poema onónimo de Jristo Bótev	1952
"Vuestra presencia", ópera para radio, libreto de V. Báshev	1968
"Alarma", ópera, libreto de O. Orlínov según la obra dramática onónima de O. Vasílev	1974
"La fuente de la bella de las piernas blancas", libreto de P. Pánchev, según la balada onónima de P. Slavéikov	1978
"El Khan Asparuj", ópera; libreto de N. Gúnov	1981

VOCALES Y DE ORQUESTA

Sinfonía-cantata "El no muere", letra de J. Bótev	1949	40'
Cantata-balada "Mi niña querida", letra de P. Mátev	1974	17'
Oratorio-cantata "Bulgaria-blanca, verde, roja", letra de D. Metodiev	1977	17'
Cantata "Varna", letra de N. Válchev	1979	20'
"Oratorio-mitin", letra de P. Slavinski	1984	17'

OPINIONES EN LA PRENSA

Esta noche una mayor impresión causa la segunda sinfonía "El nuevo Prometeo" del compositor búlgaro Alexándér Ráichev. Es el Prometeo de nuestra época, al que aquí fue erguido un monumento musical. Ráichev reviste esta idea tan popular en una forma sinfónica monumental.

MUSIC UND GESELLSCHAFT, 1962
RDA

"El nuevo Prometeo" es una obra interesante, dotada de una intensidad artística. Esta sinfonía conmueve al público, provocando fuertes sentimientos.

MAGYAR ZENE, 1964
Hungria

La segunda sinfonía de Alexándér Ráichev "El nuevo Prometeo" está llena de vitalidad y compuesta con una excelente maestría.

SCHWEIZERISCHE MUZIKZEITUNG, 1964
Suiza

SINFONICAS

Suite sinfónica	1945	10'
Suite del ballet "Canción del guerrillero"	1954	20'
Sonata-poema para violín y orquesta	1954	20'
Sinfonía No. 2 "El nuevo Prometeo"	1958	45'
Sinfonía No. 3 "Arranques"	1966	30'
Obertura "El día luminoso"	1966	15'
Sinfonía No. 4 para orquesta de instrumentos de cuerda	1968	22'
Momentos sinfónicos "Leipzig 33"	1972	20'
Sinfonía No. 5 para orquesta de cámara	1972	25'
Obertura "Aurora luminosa"	1973	15'
"Obertura académica"	1974	7'
"Obertura del festival"	1976	14'
Suite del ballet "La fuente de la bella de las piernas blancas"	1978	40'
Concierto para orquesta	1979	29'
Rapsodia de los Balcanes	1983	20'

DE CAMARA

"Pequeño poema" para violín y piano	1945	7'
"Album para niños" para piano	1957	
"Album juvenil" para piano / I y II tomo/	1958-1959	

EDICIONES EN EL EXTRANJERO

Concierto para orquesta, ed. MUZIKA, Moscú
 Sinfonía No. 3 "Arranques", "Phonic International", Bélgica (long-play)
 Sinfonía No. 4, "Phonic International", Bélgica (long-play)

OPINIONES EN LA PRENSA

De todas las obras tenemos que mencionar el ballet del compositor Alexánder Ráichev "La fuente de la bella de las piernas blancas"... Ráichev, que tiene un talento especial para la música de ballet, ha logrado en esta obra mantener hasta el final la agudeza rítmica, la instrumentación de contrastes y la envergadura musical.

NEUE MUSIKZEITUNG, 1979
 RFA

Unánimes fueron las simpatías conquistadas por Alexánder Ráichev quien se presentó con su Concierto para orquesta. Esta brillante obra hizo gala de las cualidades y del talento del gran compositor... El género del concierto le ha permitido a Raichev dar rienda suelta a su fantasía, como si de ella emanaran brillantes y melodiosas imágenes, ricas en colores.

SOVETSKAYA MUSICA, 1980
 URSS

АЛЕКСАНДЪР РАИЧЕВ
Alexandre Raichev

Andante

Symphony Nr. 2
"The New Prometheus"

JUS
AUTOR

JUSAUTOR –
COPYRIGHT AGENCY
7 Levski Street
1000 SOFIA BULGARIA
phone 87-37-40

Handwritten signature in red ink, likely reading 'Alexandre Raichev'.

ALEXANDER
RAICHEV

Nace en 1922 en la ciudad de Lom.

En 1947 termina el Conservatorio estatal búlgaro, en la especialidad de composición, con el profesor Pancho Vladiguérov. En 1949–1950 especializa en el Conservatorio musical "Ferencz List" en Budapest composición con Janos Viski y Zoltan Kodaly, así como dirección con Janos Ferencsik.

A partir de 1951 es docente y después del 1962 es profesor de armonía y composición en el Conservatorio estatal búlgaro. Es rector del Conservatorio entre 1970 y 1978. Presidente de la Unión de compositores búlgaros a partir de 1980.

Artista del pueblo de la RP de Bulgaria, héroe del trabajo socialista, laureado del premio Dimitrov, portador del Premio nacional de paz del Comité de defensa de la paz.

Sus obras se interpretan en la URSS, Checoslovaquia, Polonia, Hungría, RDA, Cuba, Rumania, Francia, Italia, Luxemburgo, México, Japón, etc.

SELECTED WORKS

SCENIC MUSIC

'A Haidouk Epic', Ballet, Libretto A. Hadji-hristov after Hristo Botev's poem of that name	1952
'Your Presence', Radio-Opera, Libretto by V. Bashev	1968
'Alarm', Opera, Libretto by O. Orlinov after the play of the same name by O. Vassilev	1974
'The Spring of the White-Legged Maiden', Ballet, Libretto by P. Panchev after P. R. Slaveikov's Ballad of the same name	1978
'Khan Asparouch', Opera, Libretto by N. Gounov	1981

VOCAL AND ORCHESTRAL MUSIC

Symphony Cantata 'He Does not Die', text Hristo Botev	1948	40'
Cantata-Ballad 'My Dear Lass', text P. Matev	1974	17'
Oratorio-Cantata 'Bulgaria – White, Green, Red', text D. Metodiev	1977	17'
Cantata 'Varna', text N. Vulchev	1979	20'
'Oratorio-Meeting', text P. Slavianski	1984	17'

PRESS REVIEWS

PRESS REVIEWS

This evening the strongest impression was made by the 'New Prometheus' Symphony, the work of Alexander Raichev, the Bulgarian composer. This is the Prometheus of our time to whom a musical monument was erected here. Raichev has put this programme idea into a monumental musical form.

MUSIK UND GESELLSCHAFT, 1962
GDR

'The New Prometheus' is a varied work which has great artistic intensity and upsurge. This symphony excites the listener and arouses strong emotions.

MAGYAR ZENE, 1964
Hungary

Alexander Raichev's Second Symphony, 'The New Prometheus' is full of life and written with wonderful skill.

SCHWEIZERISCHE MUZIKZEITUNG, 1964
Switzerland

SYMPHONIC MUSIC

Symphonic Suite	1945	10'
Suite from the Ballet 'Haidouk Epic'	1954	20'
Sonata-Poem for Violin and Orchestra	1954	20'
Symphony No 2 'The New Prometheus'	1958	43'
Symphony No 3 'Strivings'	1966	30'
Overture 'Bright Day'	1966	15'
Symphony No 4 for String Instruments	1968	22'
'Leipzig 33', Moments Symphoniques	1972	20'
Symphony No 5 for Chamber Orchestra	1972	25'
'Radiant Dawn' Overture	1973	15'
'Academic Overture'	1974	7'
'Festival Overture'	1976	14'
Suite from the Ballet 'The Spring of the White-Legged Maiden'	1978	40'
Concerto for Orchestra	1979	29'
Balkan Rhapsody	1983	20'

CHAMBER WORKS

'Little Poem' for Violin and Piano	1945	7'
'Children's Album' for Piano (1st and 2nd Volumes)	1958-1959	

PUBLICATIONS ABROAD

Concerto for Orchestra, Muzika Publishing House, Moscow
 Symphony No 3, 'Strivings', Phonic International, Belgium (Gramophone record)
 Symphony No 4, Phonic International, Belgium (Gramophone record)

PRESS REVIEWS

Raichev's Third Symphony, this harrowing human and social drama of tones, filled us with a great wish to hear other works by this striking creative personality!

HUDEBNI ROZHLEDY, 1974
 Czechoslovakia

Of the scenic works mention should be made of 'The Spring of the White-Legged Maiden', the ballet by composer Alexander Raichev... Raichev, who has a special gift for ballet music, has succeeded in maintaining rhythmic keenness, contrasting instrumentation and musical scope in this work.

NEUE MUSIKZEITUNG, 1979
 West Germany

The genre of the Concerto enabled Raichev to show his vivid imagination, which seemed to bring to life in improvisation concretely vivid melodic images, from a lavishly colourful palette.

SOVIETSKAYA MUZIKA, 1980
 USSR